

یکی از بهترین کتاب‌هایی که این سال‌ها خوانده‌ام. ذهن سیالِ راویِ عصبی و عاصی و افسرده و بدبین... اما صادق؛ و روراست با خواننده. راویِ جسوری که خواننده ترسو را شوکه می‌کند. راویِ خودافشا و ویرانگر، که هم خودش را ویران می‌کند و هم هر چیزی که اطرافش هست؛ چه غذایی که در سطل آشغال می‌ریزد چه بچه‌هایش که مجبورند برای تنبیه بروند توی کیسه آشغال! روایتی روان و یک‌دست، بی‌هیچ سخته و دست‌انداز. نثر تُند و تلگرافیِ ذهنی رنجور و آشفته که لحظه‌ای جزییاتِ اطرافش را رها نمی‌کند، چون می‌خواهد از همه‌چیز و همه‌کس انتقام بگیرد. یکی از بهترین اجراهای نظرگاهِ زنانه، که به نظرم نمونه‌ای با این قدرت در ادبیات فارسی نداریم. نمونه‌ای مثال‌زدنی از نظرگاهِ بی‌نقصِ زنانه.

کتاب‌های خوب انگشت‌شمارند.

...

کوکو، اولین کتاب نگار داودی، نشرِ تا / نونوشت